

Öresund 2007-05-20

Nu när våren kommit en bit och man börjar ana att sommaren är på väg kan det vara på sin plats med en uppdatering av vad som hänt med och på båten i vinter.

Lady Annila har gått igenom från för till akter och det har fixats och donats. Bl a har vi bytt hela batteribanken samt utökat med 2 st. Vi har bytt i princip hela löpande riggen, den stående riggen tänker vi låta Amel-varvet i La Rochelle gå igenom sommaren 2010. Vi har sytt en ny genua som är lite större än den som satt på när vi köpte Lady Annila. Även motorn har fått en genomgång och vi har installerat dubbla bränslefilter där man kan koppla förbi det ena om det beakar igen på grund av smutsig diesel. Vilket lär vara vanligt längre söderöver.

Jonas har scannat hela LED-lampe marknaden för att hitta LED-lampor till lanternorna, däcksbelysningen och lamporna inne i båten. Alla lampor utomhus har bytts till LED.

Vi har installerat ett nytt navigationssystem med PC och 2 fristående skärmar, en i sittbrunnen och en ovanför navigationsbordet. Systemet är byggt så att man kan ha olika information på samtliga skärmar, man kan även välja om man vill dela skärmen i 1, 2 eller 3 fönster och visa sjökort, radar och AIS på separata eller om man vill göra en overlay av allt i ett fönster eller overlay av radar och AIS ett fönster och sjökort i ett annat. Allt är valfritt.

Ann-Sofie har äntligen fått tummarna loss och börjat sy dynor till sittbrunnen, men det tar tid. Än så länge är bara 2 av 10 klara.

Vi har inte bara fixat med båten, vi har seglat också. Drygt 500 nm har det hunnit bli (översättning åt landkrabbor: 1 nm = 1852 meter).

Vi började en solig helg i februari med att segla över till Dragör (vart annars ☺).

Visst var det kallt, men inte värre än att sjöställ, fleece, vantar och mössa värmdes.

Det var jätte mysigt att kura skymning i kajutan, med spel, film och en bra bok. Både Viktor och Philip var med och Viktors kompis David.

Nästa resa gick också till Dragör, fast nu var vi inne i mars. Ann-Sofie och Jonas tuffade över till Dragör. Det var betydligt varmare och man kunde skippa vantar och mössa. På måndagen flög jag till Stockholm, när jag landade var det -18 grader.

Snacka om kontraster.

Påskhelgen seglade vi upp till Karlshamn i Blekinge. Jag, Jonas, Philip och Chip. Vi lämnade Falsterbokanalerna vid 22-tiden på onsdagen och seglade ut på ett kolsvart hav. Det blåste ganska bra från sydost vilket gjorde att vi hade vinden in bakifrån. Vi formligen flög fram, vi loggade 10,5 knop vid ett antal tillfällen (översättning för landkrabbor 1 knop = knappt 2 km/timme). Vi kom fram till Karlshamn vid 10-tiden på förmiddagen och frukosten dukades fram så fort båten var ordentligt förtöjd vid kajen. Bengt Mattsson hade ordnat så att vi kunde ligga ända inne i centrum. Bra med kompisar!

Skärtorsdagens kväll tillbringade tillsammans med svåger och svägerska i deras nyinköpta hus i Karlshamn. Alltså, vanligt folk köper ett sommarhus, men inte här inte här köper man ett vinterhus.... Det är fullt förstäligt, Krister jobbar mycket och Viveca har ingen lust att sitta ensam i ett stort hus ute på landet. Då är det trevligare att bo inne i stan och ha nära till vänner och affärer.

Långfredagskvällen var bjudna till ett par goda vänner, Bengt och Ann-Louise, även de i ett nytt hus. Ett gammalt charmigt hus som Bangt och Ann-Louise renoverat med varsam hand och god smak.

Påskaftons morgon seglade vi vidare till Tjärö, och Pellavik. Det kändes som om vi var ensamma i hela världen. Bara vi och mäsarna. Det var underbart! Vad som

däremot inte var så underbart var att Jonas lyckades köra in en lina i bokpropellern. Philip erbjöd sig raskt att hoppa i och fixa. Men det var för kallt och vi hade varken torrdräkt eller vådräkt att lindra kylan med. Så vi fick vända båten och dra fören så nära en mjukt sluttande klippa som möjligt så att Philip, med cyklop, kunde gå ner med överkroppen och skära loss linan. Efter ca 2 timmar var linan borta och stackars Philip blåfrusen. Han var inte i vattnet hela tiden, utan jobbade ca 5 minuter och sedan upp för att värma sig, men i alla fall. När allt var klar och vi förtöjt båten, med ankare och linor iland. OBS aktern mot klippan, Jonas har väldigt svårt för det, men har man ankaret i fören så blir det ju så. Så vankades det påskmiddag med målade ägg, sill och grillade lamm-racks.

Påskdagen fick vi påbörja vår tripp hem. Vi visste att vi skulle få motvind hela tiden så därför startade vi tidigare. Vi gick till Simirishamn utan problem och fick plats i fiskahamnen. De få platserna i småbåtshamnen som var till för stora båtar var upptagna av mindre båtar som lagt sig så klantigt att de tog upp alla platserna, i alla fall så att vi inte kunde ligga där. Men det var ingen som protesterade mot att vi låg där vi låg så då var det väl OK.

Annandagen startade vi tidigt för vi hade som sagt en lång resa hem.

Meteorologerna hade inte fel, tyvärr, vi fick motvind och motsjö hela resan. Det var inte ett dugg bekvämt. Shaken, not stired som Jonas uttryckte det.. Nå väl vi kom hem i alla fall ca 12 timmar senare.

Nästa tripp var valborgsmässoafton. Då vi gick till Klintholm. Vi startade i soligt och varmt väder (t-shirt och shorts) och anlände till Klintholm i sjöställ med jean o fleece under. Vinden ökade från ca 8 till ca 20 m/s så sista biten var lite jobbig. Igen! Klintholm var premiär för både mig och Jonas och det var en söt liten fd fiskeby. Numera är en del av hamnen ombyggd med fritidshus och nya bryggor. Men det var trevligt ändå. Affär, restaurang och rökeri samt en kiosk och el på bryggan. Vi låg longsidet men hade kunnat ligga vid pålar lite längre in. Men som sagt det var väldigt blåsigt när vi kom in så vi letade inte så länge.

Från Klintholm gick vi till Prästö. Längst in i Faxebukt. Prästö är en gammal by, från 1200-talet, med många gamla hus bevarade. Kullerstengatorna känns som om även de är original från 1200-talet. Hamnen består av bryggor ut från fastlandet, så man är inte skyddad av pirar som vi är vana vid. Prästö är väl värt ett besök och vi kommer att segla dit fler gånger. Vi låg kvar där en dag extra och bara slappade. Nej inte riktigt Jonas plockade isär en vinch och smörjde upp den. Vilken skillnad! Och på Söndag morgon seglade vi hem, i lugnt väder för en gång skull.

Kristihimmelsfärdshelgen var det dags igen. Vi, jag och Jonas, längtade ut. Vi tänkte gå till Hven, Kyrkbacken på torsdagen men det blåste (motvind) och regnade, riktigt skitväder så vi väntade tills fredagen med att kasta loss. Vilket innebar, soligt väder, vinden in akterifrån och trots att det blåste ca 10 m/s en riktigt lugn och skön segling. Lördag förmiddag började med regn och regn så vi väntade tills det dragit förbi och gick till Skovshoved vid 15-tiden. Ann-Sofie seglade hela vägen, och det var riktigt Öresunds-väder. Vindmässigt alltså. Det började med att vi fick kryssa en stund för att komma över på den Danska sidan. Vindarna varierade mellan 10 och 2 m/s. När vi väl kommit över till den Danska sidan hade vi en bidevind (översättning: Vinden in snett framifrån) Jonas pekar på en båt vi möter och säger att detta kan bara hända i Öresund. Två båtar möts och båda seglar bidevind! Seglingen tog ca 2,5 timme.

Söndag morgon vaknade Jonas tidigt, och gick upp, utan att väcka mig, tog en promenad med Chip startade sedan motorn och lade ut. Då vaknade jag. Vi har ingen vind alls och går därför för motor hela vägen. Frukosten dukades upp i sittbrunnen

medan vi tuffade söderut. Vi gick denna gång på landsidan om vindmöllorna utan för Köpenhamn, och helt plötsligt fick autopiloten fnatt, girade 90 grader mot land. Snabbt upp och koppla ur autopiloten. Vi konstaterade att det måste ha varit en elkabel från vindmöllorna som påverkade det hela.

Just nu sitter jag i sittbrunnen och skriver detta. Jonas har nyss varit upphissad i masten för att lossa den danska gästflaggan som fastnat (inte så kul att flagga danskt i vår svenska hemmahamn.). Vattnet ligger helt spegelblankt och vi är snart hemma igen.

/Ann-Sofie